

Padá dážd' a vzduch zvlhol vodou
musím ísť ďalej cestou sám
koľko míľ prekliatych už mám za sebou
koľko krát sa vrátiť mám

Tak blúdim po mestách snov
občas nazriem do výkladov
všade ticho, len zopár aut
nemôžem zostať aj keď to mesto mam veľmi rád

Padá déšť nebe zdobí duhou
po cestach nezbejvá než jít
tisíc krát, sebe sám chtěl bych poslechnout
jeden krát jinak začít žít

Jen smutnej stín se plouží za mnou
ulic pár noc mírně přikrejva tmou
chtěl bych jít do jediný z nich
bludnej kámen nemůžu překročit

Smutné tu zostali koruny stromov
ty pamatujú na lepší dny
tak rád by som sa chel zas vrátiť domov
ale ten vlak už je posledný